

AZ ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG 3192/2021. (V. 19.) AB VÉGZÉSE

alkotmányjogi panasz visszautasításáról

Az Alkotmánybíróság tanácsa alkotmányjogi panasz tárgyában meghozta a következő

v é g z é s t:

1. Az Alkotmánybíróság a Kúria Pfv.III.20.792/2019/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

2. Az Alkotmánybíróság a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvénynek az államháztartás stabilitását elősegítő egyes adótörvények módosításáról szóló 2011. évi CXXV. törvény 27. §-ával módosított 33. §-a, továbbá a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvény módosításáról szóló 2012. évi CXLIV. törvény 5. §-ával és 8. §-ával módosított 26. § (3) bekezdése és 40/A. §-a alaptörvény-ellenességének a megállapítására és megsemmisítésére irányuló alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

I n d o k o l á s

- [1] 1. Az indítványozó gazdasági társaság jogi képviselő (dr. Varga Zoltán ügyvéd) útján az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 26. § (1) bekezdése és 27. §-a alapján alkotmányjogi panaszt nyújtott be.
- [2] Ebben kérte a Kúria Pfv.III.20.792/2019/9. számú ítélete alaptörvény-ellenességének a megállapítását, és a Fővárosi Ítéltábla 5.Pf.20.800/2018/7/II. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék 35.P.23.192/2016/42. számú ítéletére kiterjedő hatállyal történő megsemmisítését.
- [3] Az indítványozó kérte továbbá a szerencsejáték szervezéséről szóló 1991. évi XXXIV. törvénynek (a továbbiakban: Szjtv.) az államháztartás stabilitását elősegítő egyes adótörvények módosításáról szóló 2011. évi CXXV. törvény (a továbbiakban: Módtv1.) 27. §-ával módosított 33. §-a, valamint az Szjtv. módosításáról szóló 2012. évi CXLIV. törvény (a továbbiakban: Módtv2.) 5. § és 8. §-aival módosított 26. § (3) bekezdése és 40/A. §-a alaptörvény-ellenességének a megállapítását.
- [4] 1.1. Az alkotmányjogi panasz alapjául szolgáló peres eljárásban megállapított tényállás szerint a felperes (a továbbiakban: indítványozó) 1995-től pénznyerő automatákat üzemeltetett.
- [5] A Módtv1. 2011. november 1-jével a pénznyerő automata tételes játékadóját havi 500 000 forintra felemelte, továbbá előírta, hogy a pénznyerő automata üzemeltetője százalékos mértékű adó fizetésére is köteles. Ugyanezen jogszabály megállapította azt is, hogy a játékteremben, valamint elektronikus kaszinóban pénznyerő automata üzemeltetésére 2011. november 1-je előtt indult eljárásban kiadott engedélyek az abban foglalt időtartamban, de legfeljebb 2012. december 31-ig érvényesek. A Módtv1. 24. § (2) bekezdése előírta továbbá, hogy a játékteremben kizárólag szerver alapú pénznyerő automata üzemeltethető.
- [6] Az indítványozó a játéktermek bérleti szerződését a jogszabály meghozatalát követően még fenntartotta, de a pénznyerő automaták és a játéktermek engedélyeit 2011. november 1-től kezdve szüneteltette.
- [7] A Módtv2. 2012. október 10-én hatályba lépett rendelkezése akként módosította az Szjtv.-t, hogy a hatályba lépését követő naptól megtiltotta a pénznyerő automaták kaszinón kívüli működtetését.
- [8] 1.2. Az indítványozó keresetében 79 164 039 forint kártérítés megfizetésére kérte kötelezni az alperest elsődlegesen a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 339. § (1) bekezdés, másodlagosan a Ptk. 349. § (1) bekezdése, harmadlagosan a Ptk. 6. §-a alapján. Hivatkozása szerint a Módtv1. alapján bevezetett adóemelés, és a Módtv2. által elrendelt tiltás sérti az Európai Unió Működéséről szóló Szerződés (a továbbiakban: EUMSZ) 56. cikkét, továbbá az Európai Unió Alapjogi Chartájának (a továbbiakban: Charta) 17. cikkét.
- [9] A Fővárosi Törvényszék mint elsőfokú bíróság a 35.P.23.192/2016/42. számú ítéletével a keresetet elutasította. A Fővárosi Ítéltábla az 5.Pf.20.800/2018/7/II. számú ítéletével az elsőfokú ítéletet helybenhagyta.

- [10] A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartotta. Indokolásában az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: EUB) C-98/14. számú ítéletében foglaltakra utalással kiemelte, hogy a szolgáltatások szabad áramlását sértheti a tagállami jogalkotás, ha a magyar jogalkotó a magyar honosságú, szerencsejáték szolgáltatást nyújtó jogi személyekre olyan jogszabályi korlátozást léptet hatályba, amely akadályozza vagy ellehetetleníti a más tagállamokban honos állampolgárok számára a magyar szolgáltatók által nyújtott szerencsejáték szolgáltatás igénybevételét. A Kúria emellett a C-665/18. számú ítéletében foglaltakra tekintettel kiemelte azt is, hogy az EUMSZ 56. cikkét úgy kell értelmezni: a pénznyerő automaták valamely tagállamban történő működtetésével kapcsolatban a határokon átnyúló elem fennállása nem vélelmezhető kizárólag azon az alapon, hogy az így kínált játéklehetőséget más tagállamokból érkező európai uniós polgárok is igénybe vehetik. Ehhez mérten a Kúria megállapította, hogy az indítványozó nem bizonyította, hogy az adóemelés vagy a tiltás következtében nem tudott más uniós állampolgárok részére szolgáltatást nyújtani.
- [11] A Kúria a Charta 17. cikkének állított sérelmével összefüggésben rámutatott, hogy a Charta 51. cikke értelmében a Chartára kizárólag az uniós jog alkalmazásával összefüggésben lehet hivatkozni. A perbeli esetben azonban nincs olyan tényállási elem, amely az uniós joggal kapcsolatba hozható lenne, ezért a Charta alkalmazása sem jöhet szóba.
- [12] A Kúria kiemelte, hogy a jelen ügyben tisztán belföldi tényállásról van szó, ezért kizárólag a belföldi jogot lehet alkalmazni. Ehhez mérten megállapította, hogy nem merül fel sem a Ptk. 349. §-ának, sem a 339. §-ának a sérelme. A Kúria hangsúlyozta, hogy mivel a Ptk. a jogalkotási tevékenységgel okozott kárért való felelősséget nem szabályozza sajátos felelősségi tényállásként, ezért erre alapítottan nem vizsgálható a magánjogi felelősség kérdése. Polgári jogi jelentőséggel a jogalkotás akkor bír, ha a jogalkotási aktus közjogilag érvénytelen. Ilyen közjogilag érvénytelen aktusnak minősül az a jogszabályi rendelkezés, amelyet az Alkotmánybíróság az alaptörvény-ellenesség megállapítása miatt megsemmisít. A jelen ügyben vizsgált jogszabályi rendelkezést ugyanakkor az Alkotmánybíróság a 26/2013. (X. 4.) AB határozatban már vizsgálta. A Kúria kiemelte: az Alkotmánybíróság ugyan döntésében kifejtette, hogy a jogállamiságból eredő elvárásoknak nem felel meg a törvényalkotás, mert az érintett társaságok tevékenységi engedélyeinek azonnali bevonásából eredő károk megtérítéséről kártalanításra vonatkozó jogszabály formájában nem gondoskodott, azonban nem állapított meg alaptörvény-ellenességet, és nem rendelkezett az Abtv. 46. § (1) bekezdése szerinti jogkövetkezményről sem. Erre tekintettel nincs olyan közjogi döntés, amely egyéb többlettényállási elem esetén megalapozná az állam jogalkotással okozott kárért való felelősségét.
- [13] A Kúria végül utalt arra is, hogy a jelen ügyben nem állapítható meg a Ptk. 6. §-ának a sérelme sem. Az indítványozó és az alperes viszonylatában ugyanis nem tárható fel olyan szándékos magatartás, amely kifejezetten az indítványozó személye felé irányult volna, és az indítványozó ezen konkrét „biztató magatartás” miatt szüneteltette tevékenységét a későbbi folytatás reményében.
- [14] 1.2. Az indítványozó álláspontja szerint a Kúria Pfv.III.20.792/2019/9. számú ítélete, és az Szjtv. támadott rendelkezései sértik az Alaptörvény C) cikk (1) bekezdését, E) cikk (2)-(3) bekezdését, M) cikk (1)-(2) bekezdését, O) cikkét, I. cikkét, II. cikkét, VI. cikk (1) bekezdését, XII. cikk (1)-(2) bekezdését, XV. cikk (1)-(2) bekezdését, XIX. cikk (1)-(2) bekezdését, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdését.
- [15] Az indítványozó az Alaptörvény C) cikke vonatkozásában előadta, hogy a jogalkotó az Szjtv. 40/A. § megalkotásával elvonta a végrehajtó hatalom jogkörét, mert a pénznyerő automaták üzemeltetésére kiadott hatósági engedélyek a törvény erejénél fogva szűntek meg. A jogalkotó hatalom ezért a jogalkalmazó hatalom jogkörébe tartozó döntést hozott. Az indítványozó ezzel összefüggésben állította a jogorvoslathoz való jog sérelmét [Alaptörvény XXVIII. cikk (7) bekezdés] is.
- [16] Az indítványozó álláspontja szerint az Alaptörvény E) cikk (2)-(3) bekezdése azért sérült, mert az eljáró bíróságok figyelmen kívül hagyták az uniós jog elsőbbségének elvét és a közvetlen hatály elvét. A jelen ügyben ugyanis figyelemmel kellett volna lennie az eljáró bíróságoknak az Európai Unió Bíróságának (a továbbiakban: EUB) esetjogára (különösen a C-98/14. számú ügyben született ítéletben foglaltakra), és a jogalkotó kártérítési felelősségét meg kellett volna állapítaniuk.
- [17] Az indítványozó az M) cikk (1) bekezdésének, O) cikkének és XII. cikk (1) bekezdésének a sérelmét abban jelölte meg, hogy a jogalkotó a Módtv1. elfogadásával – a pénznyerő automaták üzemeltetésével összefüggő jelentős adóemeléssel – először megnehezítette, majd a Módtv2. elfogadásával – a pénznyerő automaták kaszinókon kívüli üzemeltetésének betiltásával – lehetetlenné tette a vállalkozási tevékenységük végzését.

- [18] Az indítványozó álláspontja szerint az, hogy a jogalkotó nem vizsgálta, hogy akár az adóemelés, akár a tiltás „korlátozást jelenthet-e egyes jogalanyok számára”, az Alaptörvény I. cikk (3) bekezdésének sérelmét eredményezte.
- [19] Az indítványozó álláspontja szerint az emberi méltóság (Alaptörvény II. cikk) sérelmét okozta, hogy a pénznerő automaták üzemeltetésére vonatkozó fenti szabályozás elfogadása során a jogalkotó a közvélemény számára azt sugallta, hogy a pénznerő automaták üzemeltetői nem tisztességes eszközökkel jutnak jövedelemhez. Ezzel összefüggésben hivatkozott az Alaptörvény VI. cikk (1) bekezdésének a sérelmére is.
- [20] Az indítványozó a tulajdonhoz való joga [Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdés] sérelmét arra alapította, hogy az Szjtv. 26. §-a és 40/A. §-a hatálybalépésekor a tulajdona anélkül került megszüntetésre, hogy bármilyen kompenzációban részesült volna. Hivatkozott ezzel összefüggésben a 26/2013. (X. 4.) AB határozatban foglaltakra, amelyben az Alkotmánybíróság utalt arra, hogy a szabályozással érintettek kártalanításának kötelezettsége a jogállamiságból eredő elvárás.
- [21] Az indítványozó álláspontja szerint a Módtv1. indokolatlan megkülönböztetést eredményezett a tekintetben, hogy a pénznerő automatákat hol üzemeltetik. A törvény ugyanis nem valamennyi, hanem csak a játékteremben és elektronikus kaszinókban működő pénznerő automaták játékadóját emelte az ötszörösére. Ezzel a szabályozás sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) és (2) bekezdését.
- [22] Az indítványozó álláspontja szerint sérti a tisztességes bírósági eljáráshoz való jogot [Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdés], hogy az eljáró bíróságok nem derítették fel a tényállását, és nem tisztázták a nemzetbiztonsági kockázat mibenlétét, holott az 26/2013. (X. 4.) AB határozat erre tekintettel ítélte az Alaptörvénnyel összeegyeztethetőnek az azonnali tiltást.
- [23] Az indítványozó – az Alaptörvény konkrét rendelkezésének megjelölése nélkül – hivatkozott végül a kellő felkészülési idő sérelmére is annak következtében, hogy a jogalkotó a tételes játékadót egyik napról a másikra az ötszörösére emelte, emiatt az érintett vállalkozásoknak a pénznerő automaták működtetését be kellett szüntetniük. Ezzel összefüggésben részletesen bemutatta a C-98/14. számú ügyben (ún. Berlington-ügy) foglaltakat annak alátámasztása végett, hogy az eljáró bíróságok döntése nincs összhangban az EUB esetjogában megfogalmazott követelményekkel.
- [24] 2. Az Alkotmánybíróságnak az Abtv. 56. §-a alapján mindenekelőtt azt kellett megvizsgálnia, hogy az alkotmányjogi panasz a befogadhatóság törvényi feltételeinek eleget tesz-e.
- [25] Az Alkotmánybíróság a befogadási feltételek vizsgálata körében mindenekelőtt kiemeli, hogy az indítványozó – a hiánypótlási felhívást követően benyújtott – alkotmányjogi panaszát az Abtv. 26. § (1) bekezdésére és az Abtv. 27. §-ára egyaránt alapította. Az Alkotmánybíróság a befogadási feltételek fennállását erre tekintettel végezte el.
- [26] 2.1. Az Alkotmánybíróság a befogadhatóság törvényi feltételeinek vizsgálata során megállapította, hogy az indítvány a határozott kérelem Abtv. 52. § (1b) bekezdésén alapuló törvényi feltételeinek csak részben tesz eleget.
- [27] Az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az indítványozó az Alaptörvény I. cikkének, II. cikkének, VI. cikk (1) bekezdésének, XV. cikk (1)–(2) bekezdésének, XIX. cikk (1)–(2) bekezdésének, XXVIII. cikk (1) és (7) bekezdésének a sérelmét pusztán állította, azonban a panasz nem tartalmazza „az Alaptörvényben biztosított jog sérelmének lényegét” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés b) pont], illetve az „indítványban foglalt kérelem részletes indokolását” [Abtv. 52. § (1b) bekezdés e) pont]. Az Alkotmánybíróság jelen ügyben is hangsúlyozza: nem alkalmas az indítvány az érdemi elbírálásra, ha megjelöli ugyan az Alaptörvénynek azt a rendelkezését, amelyet sérülni vél, de nem indokolja meg – nem tartalmaz részletes érvelést arra vonatkozóan –, hogy az Alaptörvény megjelölt rendelkezésével miért ellentétes a támadott bírói döntés, illetve a sérelmezett jogszabályi rendelkezés {3058/2021. (II. 19.) AB végzés, Indokolás [26]}.
- [28] 2.2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának a törvényi feltétele [Abtv. 26. § (1) bekezdés a) pont, 27. § (1) bekezdés a) pont, 52. § (1b) bekezdés b) pont], hogy az indítványozó Alaptörvényben biztosított jog sérelmére hivatkozzon. Az indítvány e feltételnek csak részben tesz eleget, ugyanis az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint nem tartalmaz Alaptörvényben biztosított jogot az Alaptörvény C) cikke, M) cikke és O) cikke {3140/2020. (V. 15.) AB végzés, Indokolás [10]; 3054/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [26]; 3249/2018. (VII. 11.) AB végzés, Indokolás [9]; 3121/2015. (VII. 9.) AB határozat, Indokolás [89]}.
- [29] Az Alkotmánybíróság megállapította továbbá azt, hogy az Alaptörvény E) cikk (2)–(3) bekezdése sem tekinthető az indítványozó Alaptörvényben biztosított jogának {3039/2020. (II. 24.) AB végzés, Indokolás [22]}, hanem

az uniós jogot teszi a magyar jogrendszer részévé {vö. 2/2019. (III. 5.) AB határozat, Indokolás [20]; 3282/2019. (XI. 5.) AB végzés, Indokolás [9]}.

- [30] Az indítványozó hivatkozott a kellő felkészülési idő sérelmére, amelyet az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésének állított sérelmeként értékelte. Ezzel kapcsolatban az Alkotmánybíróság utal arra, hogy töretlen gyakorlata szerint „a jogbiztonság önmagában nem Alaptörvényben biztosított jog, így a B) cikk (1) bekezdésének sérelmére alkotmányjogi panaszt csak kivételes esetben – a visszaható hatályú jogalkotás és jogalkalmazás, valamint a felkészülési idő hiánya esetén – lehet alapítani” {3206/2020. (VI. 11.) AB végzés; Indokolás [19]; 3053/2019. (III. 14.) AB végzés, Indokolás [8]; 3051/2016. (III. 22.) AB határozat, Indokolás [14]}. Tekintettel arra, hogy az indítványozó a felkészülési idő hiányát kifogásolta az adott ügyben, ezért erre alapítottan vizsgálható a jogbiztonság elvének sérelme.
- [31] 2.3. Az Abtv. 29. §-a a befogadhatóság feltételeként határozza meg, hogy az – egyéb törvényi feltételeknek megfelelő – alkotmányjogi panasz a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenességet tartalmazzon vagy alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést vessen fel. E két feltétel alternatív jellegű, így az egyik fennállása önmagában is megalapozza az Alkotmánybíróság érdemi eljárását {pl. 21/2016. (XI. 30.) AB határozat, Indokolás [20]; 34/2013. (XI. 22.) AB határozat, Indokolás [18]}. A feltételek meglétének vizsgálata az Alkotmánybíróság mérlegelési jogkörébe tartozik.
- [32] Az Alkotmánybíróság már előjáróban hangsúlyozza, hogy az alkotmányjogi panasz nem tekinthető a bírósági szervezeten belül jogorvoslattal (már) nem támadható bírósági határozatok által okozott valamennyi jogsérelem orvoslása eszközének, azaz ez a jogorvoslat nem jelenti a bíróságok jogalkalmazási gyakorlatának általános felülvizsgálatát. A jogszabályokat ugyanis a bíróságok értelmezik, az Alkotmánybíróság csak az értelmezési tartomány alkotmányos kereteit jelölheti ki {3325/2012. (XI. 12.) AB végzés, Indokolás [14]}. Ez azonban nem adhat alapot az Alkotmánybíróság számára minden olyan esetben történő beavatkozásra, amikor vélt, vagy esetleg valós jogszabálysértő jogalkalmazásra került sor {3198/2013. (X. 22.) AB végzés, Indokolás [22]}. Az Alkotmánybíróság vizsgálata tehát nem terjed ki jelen ügyben sem arra, hogy a felmerült törvényértelmezési kérdéseket hogyan kellett volna a bíróságoknak megítélniük.
- [33] Az indítványozó az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésén, XII. cikk (1) bekezdésén és XIII. cikk (1) bekezdésén keresztül az eljáró bíróságok jogértelmezését támadta. Az indítványozó álláspontja szerint ugyanis a bíróságok nem vizsgálták a jogalkotás és az indítványozónál bekövetkezett károk közötti összefüggést. Nem vizsgálták meg, hogy a jogalkotási eljárás során az alperes végzett-e előzetes hatásvizsgálatot, tisztázta-e a 26/2013. (X. 4.) AB határozatban foglaltak szerint a nemzetbiztonsági kockázat tényét. Az indítványozó hangsúlyozta, hogy az adóemelés következtében először korlátoznia kellett a vállalkozási tevékenységét, majd be is kellett szüntetnie, ebből következően őt az alperes eljárása folytán kár érte.
- [34] A Kúria ugyanakkor döntésében egyértelművé tette, hogy a konkrét ügyben nem állnak fenn a kárfelelősség feltételei. A Kúria a következetes bírói gyakorlat (EBD 2014.P.1.) alapján megállapította, hogy az alperes felelőssége a jogalkotás diszfunkcionalitásáért a belső jogrendszer alapján nem állhat fenn, és a Ptk. felelősségi szabályai – többlettényállási elem hiányában – a jogalkotó tevékenységére nem alkalmazhatók (Kúria ítéletének [52]–[53] bekezdései).
- [35] Az indítványozó által kifogásolt értelmezési hibái a támadott kúriai döntésnek a Ptk. kártérítési felelősségének olyan szabályait érintik, amelyek törvényértelmezési, illetve a bíróságok mérlegelési jogkörébe tartozó szakjogi kérdéseknek minősülnek. E jogértelmezési kérdések alkotmányossági felülbírálatára az Alkotmánybíróságnak nincs lehetősége.
- [36] Az Alaptörvény XIII. cikk (1) bekezdésével összefüggésben az Alkotmánybíróság utal arra is, hogy következetes gyakorlata szerint „[a] kötelmi igényből eredő kártérítéshez való jog, illetve kártérítési kötelezettség nem része az alkotmányos tulajdon fogalmának. A tulajdonhoz való jog alkotmányos szintű védelméből nem lehet levezetni a tulajdon polgári jogi sérelmének kártérítési értékgaranciáját, a polgári jogi kártérítés nem a tulajdon alkotmányos értékgaranciája és alkotmányosan nem is kell, hogy az legyen. A kártérítés feltételeinek, esettípusainak, általános és különös alakzatainak, formáinak és mértékének meghatározása a törvényhozó szabadságába tartozik, és önmagában nem alkotmányossági kérdés. A kárviselés kockázatának differenciált polgári jogi kezelését nem lehet az Alaptörvényre visszavezetni.” {3025/2016. (II. 23.) AB határozat, Indokolás [28]}
- [37] Az Alkotmánybíróság az Alaptörvény B) cikk (1) bekezdésére alapított indítványi hivatkozással összefüggésben rámutat arra is, hogy az indítványozó valójában azt kifogásolta, hogy álláspontja szerint a Kúria döntése nincs összhangban az EUB hivatkozott döntésével. A Kúria ugyanakkor részletesen megindokolta döntésében, hogy

a jogerős döntés miért nem sérti az EUMSZ 56. cikkét, és a jelen ügyben miért nem merülhet fel az uniós jog alkalmazása.

[38] A fentiekben kifejtettek alapján az alkotmányjogi panaszban foglaltak nem vetik fel a bírói döntést érdemben befolyásoló alaptörvény-ellenesség kételyét, és ezzel összefüggésben nem alapoznak meg alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdést.

[39] 3. Az Alkotmánybíróság ezért megállapította, hogy az alkotmányjogi panasz részben nem felel meg az Abtv. 52. § (1b) bekezdés *b)* és *e)* pontjában foglalt követelményeknek, részben pedig az Abtv. 26. §-ában, 27. §-ában és 29. §-ában írt befogadási kritériumoknak. Erre tekintettel az indítványt, az Ügyrend 30. § (2) bekezdés *a)* és *h)* pontja alapján, visszautasította.

Budapest, 2021. április 27.

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Czine Ágnes
előadó alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Horváth Attila
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Juhász Miklós
alkotmánybíró helyett

Dr. Juhász Imre s. k.,
tanácsvezető alkotmánybíró
az aláírásban akadályozott
dr. Sulyok Tamás
alkotmánybíró helyett

Alkotmánybírósági ügyszám: IV/1612/2020.

